

התפיסו כררי לאו מלתא היא דלטוי יש לנו לעשות תקנה לבעל חוב
דליתיה קמן ושמה אינו בעולם אבל הכא אנו עושין תקנה בשביל הנשים
הקודמות ואי"ת ומה יועיל מה שיפרוש גם היתומים שיפול השדה
יכסיפיה מחמת יראה זו שמה תמלא אחת מהן שדה שאינה
שלו ואומר רבי דלא יכסיפיה בשביל כך שחביבה צעייניהם עוד ואמר
ה"ס לאו יכסיפיה אם אותה שדה יצטוו יהא ריוח שלהן שיצילין
לסלקון בחי' דלין לכן בשדה אלף כנכרים צעלמא אבל אחרונה
תתכסיף דהואיל ומה שגבתה לא גבתה אינה יכולה לסלקה בחי' ואי"ת
יתומים ופי"ה דיתומים גדולים איירי ודלא כאבוי קשישא ור' מפרש
קשישא היכי מפרש הכפרעת מנכסי יתומים לא תפרע אלף בשבועה
שבועה דיתומים גדולים אינה זריכה שבועה דיתומים קטנים
בהן ואומר רבי דס"ל כמ"ד בערכין פרק שום היתומים (דף צג.) אף
עוים לא תפרע אלף בשבועה דהא לעיל בכתובת (דף פו.) (דף קמס)
יריך למתינו בגטין אין אולמנה נפרעת מנכסי יתומים אלף בשבועה
ירימא דנוקין בכל עין דאילו באלמנה ה"א דליכא לאוקומא דאקילו
דאבוי קשישא למ"ד אין נוקין אלף אם כן רבית אוכלת בהן דהא
בצ"ב עוד כוכבים דשייכא ביה שבועה כמו שרגיל ר"ת לפרש שמונת
ע"ה איכא לאוקומא בבר תושב שקבל עליו שלל לעבוד עבודת כוכבים
דאמתני' דגיטין או דהכתוב קאי דמיירי בכתובת אשה ע"כ ז"ל ודאי
דיות היוצאים ביום א' פי' של מכר או של מתנה שמואל אמר שודא
מנה וחולקת בשוה דהתם צעצוד איירי דלין השעבוד חל אלף
יוס שגבתה בן דבזיה שכתב אין מוכרית מתוך השטר מהי תתחיל
וכה. מ"ר: **ל"מא** רב דאמר בר' מאיר דאמר עדי חתימה
שקדם קנינו של זה לקנינו של זה הלכך קונין שניהם צבת אחת אפי'
זון עדי מסירה ניכר דלא חשיב להו עדי מסירה עיקר והכי מוכח
מת הקטנה ודייק צבמ' הא גדולה מזי מגרש אמר רבה זאת אומרת
אזי אלף מעתה רישא דקתני פסול לגרש בדי ה"ג שני הוא דלא
שטר חוב עליהם אלף מאי אית לך למימר צעדי מסירה ור' אלעזר
מסירה הואיל ומתוך עדי חתימה אין ניכר. מ"ר. ורבא לרבי דמיירי
אין שהקרקע נקנה בכסף ובחזקה ובחליפין והשטר אינו עומד אלף
מתוך עדי חתימה איזה קנה תחלה הואיל ואינו אלף לראיה צעלמא
ד מכר שדה אחת לשני בני אדם האחד עיקר אבל שני שטרות של
כשכולן יוצאין ביום אחד וטעמא דשניהם אמת ושעה אחת צירושלים
ואפשר דנתתם צבת אחת דהנך סהדי חתום אהאי והנך סהדי אהאי
אע"פ שהיתה זו אחר זו והוי כמסר צבת א' דהיכא דכתבי שעות
תלין